

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139963521952/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

2) Lader sig see af hende. Før tænkte hun, at det var Urte- 132
gaardsmanden; men nu saae hun, det var den Urtegaardsmand,
som havde aabnet for hende og alle Guds Paradiis, ja som alle-
rede havde givet hende af Livsens Træ, som er midt i Guds Para-
diis. Aab. 2, 7. da hun ved Ordet smagle i Troen, at han og hun
med ham var opstanden. Saaledes forestiller¹⁾ han sig selv som det
sande Livsens Træ, af hvis Fortienestes søde Frugt de Troende
allerede her begynde et evigt Liv. Jeg er Opstandelsen og Livet:
hvo som troer paa mig, om han end dør, skal han dog leve;
og hver den, som lever og troer paa mig, skal ikke døe evindeligt.
Job. 11, 25.

O! hvad gjorde det got for de forgrædte Øjne, i sær da det
var vist²⁾ af de allersalteste Taarer, som nu saa lunge havde vædet
hendes Kinder. Saa hun kunde sandes med David: Min Graad
er min Mad Dag og Nat, fordi man siger til mig den ganske
Dag: hvor er din Gud? Ps. 42. 4. Men nu har hendes Øjne faaet
Bode derfor. Nu funkler de af idel aandeligt ubeskriveligt Glæde.
I Paaske-Fest var Høsten moden. Men hvo skulde tænkt, at de
Taarer, som hun og de andre havde saaned i disse Dage, skulde
saasnart modnes til saadan glædeligt Høst, og at de nu kunde

Vor frelsere aabenbarer sig for Maria Magdalena

2. derved, at hand lader hende see sin Persohn, før tænkte hun,
at det var urtegaardsmanden, men nu saae hun, at det var den urte-
gaardsmand, som havde aabnet Guds Paradiis, ja som allerede havde
givet hende at æde af livsens træ, som er midt i Guds Paradiis.
Apoc: 2. 7. da hun ved ordet *smagte* i Troen, at hand levede, og hun
med ham. Jeg er opstandelsen og livet, hvo som troer paa mig, om
hand end dør, skal hand dog leve, og hver den, som lever og troer 42
paa mig, skal icks døe evindeligen. Job: 11. 25.

O! hvad gjorde det got for de forgrædte øyne, da det var vist
af de allersalteste og beskestte taarer, som nu saa lunge har vædet
hendes kinder. Min graad er min mad dag og nat, fordi mand siger
den ganske dag til mig: hvor er din gud. *ψ* 42. 4.

Men nu har hendes øyne faaet bode derfor, nu funkler de af idel
aandeligt ubeskriveligt glæde. I paaskefesten var høsten moden, men
hvo skulde tænkt, at de taare, maria m. havde saaed i disse dage,
skulde saa snart blive modne til saadan herlig høst; og saa snart

¹⁾ forestiller] fremstiller. ²⁾ vist] vel = sikkert.